

Domácí bohoslužby, Velikonoční neděle, 12. 4. 2020 (Miki Erdinger)

Vstupní žalm a pozdrav

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. (Žalm 118, 24)

Milé sestry a milí bratři,

je neděle vzkříšení. Den, který učinil Hospodin, aby nás utvrdil, že smrtí to všechno nekončí. Učinil ho každému z nás pro ujištění, že vzkříšení a nabídka bytí u Hospodina je zde i pro nás. A proto se radujme z dnešní neděle, přijímejme Boží lásku a utvzujme svou víru a naději ve vzkříšení. Přeji každému z vás, ať i doma prožíváte sílu Boží blízkosti, působení Ducha Svatého a Kristovu lásku. Amen.

Píseň

Ó chvalte laskavého Pána (Evangelický zpěvní č. 118)

1. Ó chvalte laskavého Pána, den co den k srdci nás vine.
Radostně prospěvej hned z rána, den co den k srdci nás vine.
Árone, Izraeli, zpívej, den co den k srdci nás vine.
Živ buď v úzkosti neumírej, den co den k srdci nás vine.
2. Ó chvalte laskavého Pána, svou věrností mne podpírá.
Vzpurným a mocným zvoní hrana, nepřítel marně dotírá.
Slabý a zrádný člověk bývá, vratká je pyšných vládců moc.
Víra se jasným okem dívá, Bůh věrným spěchá na pomoc.
3. Ó chvalte laskavého Pána, spěchá, aby mne zachránil,
když nenávisť je rozpoutána a zlý úročí ze všech sil.
Slétli se na mne jako roj včel, odehnal všechny Hospodin.
Já chvěl se strachem, ale on bděl a vpustil oheň do křovin.
4. Ó chvalte laskavého Pána, on síla má, má radost, stráž,
Záštita mocná, darovaná jistota, že mne nenecháš.
Ve stanech věrných všechno jásá, vítězný zpěv se rozlévá,
Hle, Boží ruka, Boží spása, jež všude pokoj rozsévá.

Modlitba

Hospodine, dobrý Bože,

děkujeme ti, že radostná zvěst o vzkříšení doputovala i k nám domů. Že si ji ani ženy, ani učedníci, ani naši neblížší předkové nenechali pro sebe, ale nesli ji svým životem, mluvili o ní a my jsme ji uslyšeli a přijali za svou. Děkujeme ti za každý moment, který v nás víru prohlubuje. Který potvrzuje biblická slova o tvé lásce a nám svědčí o Tvé blízkosti. Děkujeme ti za každou chvíli, která nás vede k vděčnosti. Děkujeme také, že Velikonoční neděle je nám důkazem, že každá bolest i trápení mají východisko. Že žádný kříž života, ani sebehlubší hrob smrti nejsou konečná. Nabízíš řešení, konáš nepochopitelné zázraky a zasahuješ nám do života, který i přes jeho smutky dává smysl. Hospodine, buď s námi a se všemi našimi bratry a sestrami v Kristu, se kterými bychom se dnes potkali, ale nemůžeme. Věříme, že nás spojuješ a sjednocuješ, i přes fyzickou vzdálenost. Amen.

Pro vědomí jednoty nyní vyznejme svou víru, tak jak ji vyznávají lidé všech církví i věků. A to slovy Nicejsko-cařihradského vyznání:

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno.

On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.

Byl za nás ukřižován, za dnů Pontia Piláta byl umučen a pohřben.

Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.

A znovu přijde ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází,

s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.

Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen

Píseň

Vítězi k poctě zpívejme (Evangelický zpěvník – Dodatek č. 667)

1. Vítězi k poctě zpívejme, velebme jej hned z rána,
v radosti spolu slavme dnes den vzkříšeného Pána.
Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.
2. Obětí, kterou dokonal tam na oltáři kříže,
Kněz pravý Bohu nazpět dal, co držel světa kníže.
Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.
3. Anděla zhoubce tato noc srazila v jeho pýše,
vyvedla nás ven z poroby faraonovy říše.
Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.
4. Úzkostmi moře Rudého prošli jsme v jeho síle,
Beránek zve nás k hostině, oblecme roucho bílé.
Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.
5. Proniká temnem světla svit, bázeň zahání víra.
Tvé jméno chválí Boží lid, ó Tvůrce všehomíra.
Radujme se, veselme se, chválu vzdávejme.

Biblické čtení a úvaha

Vždyť víme, že Kristus byl vzkříšen z mrtvých. Už neumírá, smrt nad ním nepanuje. (Řím 6, 9)

Sestry a bratři,

pamatujete si, jak před několika lety byl před Velikonocemi nedostatek vajec na trhu? Všude se psalo, jak to budou špatné svátky, když nejsou vejce. Co se bude dít, když nebude co malovat a dávat koledníkům. Jaké je to neštěstí, když nemáme ta vejce. Tehdy jsme se mnozí věřící usmívali nad situací, kdy se nedostává pohanského symbolu Velikonoc, a lidé mají narušenou oslavu svátků, protože jim jejich křesťanský obsah vymizel. A chodili jsme do kostelů, na bohoslužby, na vigilie a radovali se, že nám nedostatek vajec na prožívání Velikonoc neubírá. Stáli jsme spolu v kruhu při Večeři Páně a s pokorou a radostí přijímali Boží lásku, odpuštění a naději ve vzkříšení. Symbolů našeho slavení Velikonoc bylo dostatek. A letos? Vajec je co hrdlo ráčí, jen pro ně nemá kdo přijít. Dokonce i my, křesťané, jsme přišli o sílu společného prožívání evangelia a možnost stát spolu v kruhu kolem Kristova stolu či společně za zvuku varhan zpívat „Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal“. Najednou nemizí jen symbolika pohanská, ale i ta křesťanská. Kostely jsou prázdné, kalichy uložené ve skříní, varhany jsou tiché a nám zbývají jen málo osobní online přenosy, bohoslužby v televizi nebo texty pro domácí čtení. Symboly Velikonoc nám všem letos chybí.

A tak se nezbytně vkrádá otázka, co zůstává, když symboly mizí. Co zbyde z Velikonoc, když nebude koleda, když neobejdeme půl města či vesnice s pomlázkou, když ji letos možná ani neupleteme. Co zbyde z křesťanských oslav, když nemůžeme být spolu v kostele. Co zbyde těm, kteří chtěli přijít na bohoslužby

aspoň na ty Velikonoce, protože to dělají každý rok. Někdo třeba vyslyší radu ministra Hamáčka, Velikonoce odloží a pomlázku si užije příští rok. Jiný možná poruší pravidla, nedá mu to a aspoň k sousedům zaběhne. Mnozí i tak budou barvit vajíčka a společně s rodinou je doma v pondělí jíst. Ale asi se většina shodne, že letošní Velikonoce nebudou ono. A ti, kteří aktuálně nehodí do práce, možná ani nepostřehnou, že jsou čtyři dny volna. Jsme na symboly dost upnutí a potřebujeme je k prožívání svátků, významných událostí a bez nich to nějak není ono.

Letošní Velikonoce nám tak otevírají možnost přemýšlet, co každý ten symbol pro nás znamená. Jakou zvěst nese a zda je trvalá, i bez známé symboliky. Dává nám možnost ponořit se do obsahu a hloubky symboliky a uvědomovat si, zda to, k čemu se upínáme je jen prázdným obalem, nebo má obsah, který nemizí, i když obal sundáme. Zde si dovolím podotknout, že křesťanská symbolika má navrch nad pohanskou. Zvěst zní, i když ji nezabalíme do kostelového hávu a nevnímáme ji všemi smysly.

Proto k nám dnes zcela bez obalu a symbolů může znít slovo o Kristově vzkříšení. I jen tak doma zní biblická zpráva, která je sice nepochopitelná, je to „velikonoční tajemství“, ale její obsah je jasný. Bůh odpouští a k sobě přijímá. V Bibli radostnou zprávu bez obalu říkají různí lidé – anděl u hrobu, ženy, učedníci, apoštol Pavel a mnozí další. Nikdo nepotřebuje symboliku, stačí jen slovo, které zvěstuje zprávu o Ježíši. Víra je ze slyšení, jak říká apoštol Pavel. A tak slovo zní i bez společného slavení a my ho slyšíme. Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Věta, která se stala prvním křesťanským vyznáním. Tomu věříme. Kristus byl vzkříšen. Dokonce to vzkříšení ani vlastně zobrazit nejde. Snažíme se ho přiblížit prázdným hrobem, prázdným křížem, ale není to ono. Nejvíc ho charakterizuje srdce plné radosti. Učedníků, žen a snad i nás. A na to symboliku nepotřebujeme, abychom si uvědomili, co znamená srdce naplněné radostí. To známe ze života. Ať již díky Bohu, nebo díky milým lidem.

Sestry a bratři, Boží lásku nám pomáhají zprostředkovat různé symboly, ale její síla na nich není závislá. Může nás oslovit a přijít k nám i bez nich. Umí naplnit naše srdce a upevnit naši víru i přes prázdný kostel. Nemusíme tedy letos odkládat prožitek Velikonoc až na další rok. Budou a jsou jiné, než jsme zvyklí. Ale to neznamena, že bychom byli ochuzeni o jejich zvěst. Slovo o vzkříšení Krista zní a naplňuje srdce i dnes vám všem. A společný prožitek radosti z víry a vzkříšení při bohoslužbách v kostele můžeme zažít, na rozdíl od pomlázky, klidně i za měsíc. Amen.

Píseň

Šly z rána ke hrobu (Svítá č. 324)

1. Šly z rána ke hrobu Marie Magdaléna a matka Jakuba a ještě jedna žena sobě pro útěchu, mrtvému na památku, šly z rána ke hrobu dva dny po Velkém pátku.
2. Šly z rána ke hrobu, sotva se rozednělo, oživit vzpomínku, pomazat mrtvé tělo, Balzámem zpomalit zánik a zapomnění, na chvíli podržet, co bylo a co není.
3. Šly z rána ke hrobu a hrob byl otevřený, tak dovnitř vstoupily zmíněné již tři ženy. Kampak se poděl ten, za něž šly držet smutek? Chtěly mu prokázat poslední dobrý skutek.
4. A když si říkaly, že to snad není k víře, bázeň na ně padla, jak kdysi na pastýře. Dva muži stáli tu, šat sněhobílý měli a světlo svítalo, až oči přecházely.
5. Tu ženy poklekly, sklonily tváře k zemi a muži řekli jim: zbytečně mezi těmi, co v prach se navrací, hledáte Pána svého. Hroby jsou pro mrtvé, ale ne pro živého.
6. Vzpomeňte, co slíbil váš Mistr, ježíš živý, a znovu čekejte veliké Boží divy.
K čemu jsou balzámy, hroby a mauzolea, když je teď před vámi svátek vzkříšení těla?

Přímluvná modlitba a Otčenáš

Hospodine, náš dobrý Bože,

v radosti z událostí velikonoční neděle tě prosíme, abychom i v životě uměli přijímat, že žádný Velký pátek není trvalý. Prosíme, přinášej nám do života nedělní radost, která ujišťuje o Tobě v našem životě.

Prosíme Tě za celou církev Kristovu, která dnes vše prožívá jinak, než jindy. Propojuj nás v modlitbě, ve vyznání, v biblických textech a myšlenkách, a dej nám sílu vytrvat až do chvíle, kdy opět budeme spolu. Děkujeme ti, že i bez symbolů význam vzkříšení nemizí. Prosíme, přijímej k sobě každého, kdo odchází z našeho pozemského světa. Věříme, že se jednou spolu u tebe opět setkáme.

Prosíme Tě i za místa, kde je strach, zmatek, válka. Prosíme tě za lidi, kteří trpí na turecko-řecké hranici. Prosíme za místa, kde je hlad a chudoba. Sami s tím mnoho neuděláme, a tak ti to vkládáme do rukou.

Hospodine, buď se všemi, kteří v těchto dnech pomáhají druhým a nemocným. Se zaměstnanci domovů pro seniory, se zdravotníky i záchranáři. Se všemi, kteří svůj čas věnují druhým.

Prosíme, dej nám v pokoji a zdraví prožít Velikonoční čas. Dávej nám moudrost, pokoru a sebeovládání, abychom uměli být doma a se svou rodinou.

A prosíme, přijmi i naše osobní modlitby....

A v jednotě víry společně a přitom každý sám za sebe k Tobě voláme: Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé... Amen.

Poslání

Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání. Jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.

(1. Kor. 15, 20 – 22)

Požehnání

A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Amen.

Píseň

Buď tobě sláva (Evangelický zpěvník č. 346)

1. Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
Jasný jako plamen anděl sestoupil, odvalen je kámen, prázdný hrob tu zbyl.
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
2. Toť on, toť ježíš, jenž jsi spatřit chtěl, nepochybuji, věř již! Živ je spasitel.
Vzchop se, stádce malé, v boje pomezí heslem tvým buď stále: Kristus vítězí.
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
3. On, kníže míru na věky je živ, silnou má teď víru ten, kdo bál se dřív.
Vítězem se stává, kdo zde trpěl s ním. Život v něm i sláva, nic se nebojím.
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!